

d'idees que totes elles venen a concentrar-se, posant de relleu la gran veritat obrada: o siga, una labor formidable amb la més estricta coordinació i harmonia.

¡Qui no s'adon de la suor que s'haurà vessada perquè aquests camps, en altres temps, potser superfície accidentada i estèril, hagin esdevingut plans com el palmell de la mà i d'una fructificat sorprenedora a l'ensem que d'una bellesa artística reveladora d'amples coneixements de jardineria!

En aquests moments que l'esperit s'arreplega a si mateix, és quan admira i venera d'una forma ben precisa i clara la santa virtut del treball i comprèn la saviesa de la gent del camp, al esmerçar tota la seva intel·ligència i energia per forçar a la terra fecundadora que l'hi retorni en productes útils.

LL. TORRES PLA

Les subsistències

En Pau i en Pere, camí de Les Pipes parlen acaloradament.

El primer és un home que ja passa dels 70, i ningú diria que sota aquella faç de blancs cabells s'hi amaga un dels supervivents de la guerra de Cuba. L'altre, té el caràcter bonatxó i no ha vist més món que'l fitat per les muntanyes que volten la nostra vila.

Un diàleg, la mar de castic, es

filtra dins les primícies d'un matí de primavera en que el sol reb l'homenatge de tots aquells que recorden les vetlles fredeluques de l'hivern amb vera repulsió.

—Jo quan era jove, diu en Pere, amb pocs calers en tenia per mantenir abastament a la meua família; però ara... Ara no se lo que passa. Jo cobro pensió, la meua dona treballa, els meus fills guanyen i amb tot i això les ales de la Misèria sembla que'ns volen esclafar baix sa repugnant còrpora. ¿Què fer reïra de beï? .. Oh, això és horrorós, ¿per què ens hem de subjectar sempre a saborejar les patates i les mongetes sense que un tros de carn fassi les delícies de nostra gorja? ¿No compreneu que un home que treballa ha de tindre dret a la vida com aqueixos senyors que viuen en ple «jorgorio» i es cruspeixen un pollastre amb la mateixa naturalitat que nosaltres encenem un caliqueño? ¿No treballem? ¿No ajudem a l'amo a guanyar moneda?... Doncs perquè els pobres treballadors han d'ésser diferents inclús en això.

—Calma't, home, calma't, replicason company, el món dona voltes; els que avui són a dalt demà segurament seran a baix i llavors... oh llavors.

—Sempre vius d'esperances.

—Es la llei de la Naturalesa, la que'm fa parlar.

—Ja, ja, ja (riu estrepitosament) no se a quin llibre ho has trobat.

Arbacienc: Propaga el teu periòdic
